

Oikea tie

Lääkärit ja biologit tekevät laboratoriokokeitaan eliöillä ja olioilla. Niitä vastaan protestoidaan pontevasti. Poliittista ideologiaa ja dialektiikkaa harrastavat ovat sitä vastoin onnistuneet masinoimaan valtavia kokeita ihmisyksilöillä. Suurin osa kokeista on jo päättynyt, ja nyt nuollaan haavoja ja selitellään. Ruumiita, ihmisten hätää ja tuskaa on tullut riittävästi.

Kaksi laboratoriota on vielä jotenkuten toiminnassa. Olin eilen toisen niistä, nimittäin Kuuban saavutusten alttarin, kolhon Plaza de la Revolucion -aukion laitamilla. Keskellä seisoo rumin koskaan näkemäni monumentti. Se on pystytetty Jose Martin muistolle.

On Vappu. Katselen ihmisten järjestettyjä, mukamas spontaaneja kulkueita. Katselen nuorten alakuloisia ilmeitä. Ne näyttävät aivan toisilta kuin TV-kuvissa. Tuntuu surulliselta. Castro näkyy juuri ja juuri alttarilla. Hän heiluttaa kättään. Iskulauseet pauhaavat.

Paikallinen kaveri kertoo, että ensimmäistä kertaa Castro ei pidä puhetta, mitä se lie merkitseekin. Hän näkee järjestetyn massiivisen kulkueen, mutta näkeekö hän muuta. Kaupungilla toimii dollaritalous. Näille nuorille marssijoille se on vain haave, ja se aiheuttaa kateutta. Lapset näkevät, mitä saa, jos on dollareita. Pioneerikoulun opettajat saavat takuulla vastattavakseen vaikeita, riipaisevia kysymyksiä. Miksi?

Fidel painottaa, että kaiken takana on oikea tie, el Camino Correcto. Sitä on ihmisten kuljettava kohti autuaallista loppuhuipentumaa. Kohti aikaa jolloin USA:kin on mukana rintamassa. El Jefe on kuitenkin aika yksikseen.

Kaikesta syytetään boikottia. Se näkyy julisteissa. Mutta ainahan johtajat ovat hakeneet syyt ulkoa. Boikotti on kuitenkin kurja selitys kaikkialle tunkevaan likaan, hajuun ja törkyyn. Rakenukset hajoavat niskaan, ja kadulla voi pudota avonaiseen kaivoon. Miksi sosialismi on aina tappanut ihmisen pyrkimyksen kaikkeen kauniiseen ja siistiin? Miksi? Kauneus ja siisteys eivät maksa paljoa.

Olen myös ajatellut syvästi ja tehnyt johtopäätöksiä. Asiahan on ihan selvä. Näissä koe-yhteiskunnissa vallitsi totalitarismi. Jos ei halunnut olla rivissä, likvidoitii. Ihmisiä vietiin, siirrettiin ja tuhottiin armotta.

Epätietoisuus läheisen kohtalosta toi tuskaa ja katkeruutta. Jokaisella käsittelyn kohteeksi joutuneella oli varmasti kymmenen lähituttua, joita hänen kohtalonsa riipaisi. Siis yhden eliminointi lamautti kymmenen muuta ihmistä, eikä vain lamauttanut, vaan käänsi heidät koetta vastaan. Venäjälläkin hävisi parikymmentä miljoonaa ihmistä. Johdonmukaisesti ajatellen se aiheutti yli sadan miljoonan ihmisen kääntymisen koetta vastaan. Sellaista ei mikään systeemi kestä.

Jotta ihmisistä olisi saatu jotakin poikkeuksellista irti, heille piti antaa etuja kuten urheilijoille. Sekin aiheutti närää tavallisissa pulliaisissa. Pienet pioneerit panevat kyllä opettajansa tiukalle. Olivat harvinaisen tyhmiä ne kokeen vetäjät.

Eivätkä johtajat näyttäneet edes kaiken jo päätyttyä tajuavan tilannetta. Luhistumisensa jälkeen toveri Honeckerilta kysyttiin, menikö sittenkin jokin pieleen. Hän empi ja vastasi, no jaa, en tiedä, joskus taisi olla banaaneista puutetta.

Muuten, Pohjois-Koreassa pitäisi vielä päästä käymään. Sitten olisi tullut nämä kokeet bongattua.

pajen